

18 Ιουνίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ,
Δ/στές]

ΤΑΚΗΣ Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

Εφεσείων-Αίτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Εφεσίβλητης-Καθ' ης η Αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1589).

-
- 5 *Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Προαγωγές — Θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών — Σύσταση του Διευθυντή — Ποίες οι προϋποθέσεις για εγκυρότητά της — Κ. 23(4) των περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 — Αξιολόγηση υποψηφίων — Ποία καθήκοντα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη — Χρηστή διοίκηση — Εφαρμοστέες αρχές.*
- 10 *Συλλογικά όργανα — Λήψη αποφάσεων από το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου — Κ.3(1) των Υφισταμένων Κανονιστικών Διατάξεων της Α.Η.Κ. — Ερμηνεία — Υποχρέωση για αιτιολόγηση των αποφάσεων έστω κι' αν λήφθηκαν μετά από ψηφοφορία.*
- 15 *Λέξεις και Φράσεις — "Παρίστανται και ψηφίζουν" στον Κ.3(1) των Υφισταμένων Κανονιστικών Διατάξεων της Α.Η.Κ.*
- Λέξεις και Φράσεις — "Ψηφοφορία", αναφορικά με τη λήψη αποφάσεων συλλογικών οργάνων — Υποδηλώνει συμμετοχή στην εκλογή.*
- 20 *Χρηστή διοίκηση — Επιβάλλει την ίση μεταχείριση των υποψηφίων για προαγωγή.*
- 25 *Ο εφεσείων, προσβάλλει την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση της Α.Η.Κ. για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στην επίδικη θέση.*
- Λόγοι έφεσης:

- 1) Λανθασμένα κρίθηκε ότι η διοικητική απόφαση είναι το αποτέλεσμα της βούλησης της πλειοψηφίας του Συμβουλίου.
- 2) Λανθασμένα κρίθηκε ότι η σύσταση του Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου, ήταν έγκυρη. 5

Ο εφεσείων ισχυρίσθηκε, ότι η απόφαση επιλογής του ενδιαφερομένου προσώπου δεν απηχούσε τη βούληση της πλειοψηφίας, όπως προσδιορίζεται στον Κ.3(1), αλλά τη βούληση του ημίσεως των μελών του Συμβουλίου που μετείχαν στη συνεδρία. 10

Αναφορικά με το δεύτερο λόγο της έφεσης, ο εφεσείων εισηγήθηκε ότι η σύσταση του Διευθυντή ήταν τρωτή λόγω του ότι:

- (α) ήταν αντίθετη προς τα στοιχεία των φακέλων, 15
- (β) ήταν αντινομική προς την επί μέρους αξιολόγηση των δύο υποψηφίων, και
- (γ) τα κριτήρια που λήφθηκαν υπόψη στη διαμόρφωσή της και συγκεκριμένα η υπηρεσία του ενδιαφερομένου προσώπου στην Κεντρική Αποθήκη, ήταν απαράδεκτα. 20

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε τον 1ον λόγο της έφεσης με βάση την ερμηνεία που έδωσε στον Κ.3(1) και αποφάνθηκε ότι η απόφαση του Συμβουλίου ήταν η απόφαση της πλειοψηφίας των παρισταμένων και μετεχόντων στη ψηφοφορία μελών του, όπως προνοείται στον σχετικό κανονισμό. 25

Η έφεση έγινε αποδεκτή με βάση το λόγο που εστρέφεται κατά της εγκυρότητας της σύστασης του Διευθυντή, η οποία κρίθηκε απαράδεκτη, για τους πιο κάτω λόγους: 30

Η αποδιδόμενη στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπεροχή σε "πείρα, αξία και επίδοση" αντιστρατεύεται τα στοιχεία του φακέλου, τα οποία θέτουν τους δύο υποψηφίους σε ίση μοίρα από την άποψη της αξίας και τον εφεσείοντα να υπερέχει κατά τεσσαράμισυ χρόνια σε αρχαιότητα, έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Επίσης η σύσταση του Διευθυντή δεν μπορεί ευχερώς να εναρμονιστεί με την επί μέρους αξιολόγηση των δύο υποψηφίων ενώπιον της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής. 35

Η αρχή της χρηστής διοίκησης, για ίση μεταχείριση των υποψηφίων για προαγωγή, απαιτεί την αξιολόγηση κάθε υποψηφίου σύμφωνα με τα καθήκοντα τα οποία του ανατίθενται στο πλαίσιο του σχεδίου υπηρεσίας. Διαφορετικά, θα αφήνετο στη Διοίκηση να επαυ- 40.

Ξάνει τις πιθανότητες για προαγωγή υπαλλήλων που υπηρετούν στην ίδια θέση, ανάλογα με τα καθήκοντα τα οποία τους ανατίθενται.

5 Η εκδήλωση της βούλησης των μελών του Συμβουλίου, με τη μέθοδο της ψηφοφορίας, στην επανεξέταση πλήρωσης των θέσεων, πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένη, σύμφωνα με τους κανόνες της χρηστής διοίκησης.

10 *Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.*

Η επίδικη διοικητική απόφαση ακυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.

15 *Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:*

Σιαμπουρτή ν. Α.Η.Κ., Υπόθεση Αρ. 556/91, ημερ. 19.3.1993,

20 *Ioannides v. The Republic (1986) 3 C.L.R. 1089,*

Δρουσιώτη ν. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου, Υπόθ. Αρ. 524/88, ημερ. 31.8.1990,

25 *Στεφάνου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, Υπόθ. Αρ. 512/89, ημερ. 19.9.1990,*

Ιωσηφίδου ν. Δήμου Λακατάμιας, Υπόθεση Αρ. 310/87, ημερ. 23.2.1989,

30 *Αποστόλου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού, Υπόθ. Αρ. 319/87, ημερ. 20.1.1990,*

Αντωνίου ν. Α.Η.Κ., Υπόθ. Αρ. 116/92, ημερ. 31.3.1993.

35 **Έφεση.**

40 Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Κούρρης, Δ.) που δόθηκε στις 19 Μαΐου, 1992 (Προσφυγή αρ. 485/91), με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση της Αρχής Ηλεκτρισμού για την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στην θέση του Επιθεωρητή Λογαριασμών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Εφεσεύοντα.

Κ. Στιβαρού, για Γ. Κακογιάννη, για την Εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π. 5

ΠΙΚΗΣ, Π.: Το πρωτόδικο Δικαστήριο επικύρωσε την απόφαση της Αρχής για την προαγωγή του Γ. Τάσσου, του ενδιαφερομένου προσώπου, στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών. 10

Ο εφεσείων, ανθυποψήφιος του ενδιαφερομένου προσώπου για την ίδια θέση, προσβάλλει τη δικαστική απόφαση για δύο λόγους:-

1. Λανθασμένα κρίθηκε ότι η διοικητική απόφαση αποτελεί απόρροια της βούλησης της πλειοψηφίας του Συμβουλίου της Αρχής. 15

2. Λανθασμένα κρίθηκε ότι η σύσταση του Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου ήταν έγκυρη. 20

Ο πρώτος λόγος επικεντρώνεται στην ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του Κ.3 των Υφιστάμενων Κανονιστικών Διατάξεων (Standing Orders), που διέπουν τη διαδικασία και ρυθμίζουν τη λήψη αποφάσεων από το Συμβούλιο. 25

Οι Κανόνες εκδόθηκαν βάσει της εξουσιοδότησης, η οποία παρέχεται από το Άρθρο 9 του περί Αναπτύξεως Ηλεκτρισμού Νόμου, ΚΕΦ. 171. Ο Κ.3(1) προβλέπει:-

“Εκτός όπου χρειάζεται ειδική πλειοψηφία οι αποφάσεις θα λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία των Μελών που παρίστανται και ψηφίζουν. Σε περίπτωση ισοψηφίας, ο Πρόεδρος θα έχει δεύτερη ή νικώσα ψήφο.” 30

Η εγκυρότητα των Κανονιστικών Διατάξεων δεν αμφισβητείται. 35

Πώς λήφθηκε η απόφαση του Συμβουλίου; Σ' αυτή μετείχαν (παρίσταντο) οκτώ μέλη του Συμβουλίου, περιλαμβανομένου του Προέδρου. Αφού τέθηκαν υπόψη του Συμβουλίου οι φάκελοι και τα στοιχεία που έτειναν να διαφωτίσουν ως προς την καταλληλότητα των υποψηφίων, η βούληση του Σώματος εκδηλώθηκε με ψηφοφορία μεταξύ των μελών του. Στην ψηφοφορία μετείχαν έξι από τα οκτώ παριστάμενα μέλη. Τα άλλα δύο απείχαν της ψηφοφορίας. Τέσσερις από τους ψηφίσαντες τάχθηκαν υπέρ του ενδια- 40

φερομένου προσώπου και δύο εναντίον. Ποία υπήρξε η τοποθέτηση του Προέδρου δεν καταγράφεται στα πρακτικά.

5 Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση για την επιλογή του ενδιαφερομένου προσώπου απηχούσε τη βούληση της πλειοψηφίας, όπως προσδιορίζεται στον Κ.3(1).

10 Επιχειρηματολογώντας υπέρ της έφεσης, ο δικηγόρος του εφεσεύοντα έκαμε εκτεταμένη αναφορά στις αρχές του διοικητικού δικαίου που διέπουν τη λήψη αποφάσεων συλλογικών οργάνων, με ιδιαίτερη μνεία σ' εκείνες που αφορούν την πλειοψηφία. Υπέβαλε ότι η διοικητική απόφαση για το διορισμό του ενδιαφερομένου προσώπου δεν αντανακλά τη βούληση της πλειοψηφίας, αλλά εκείνη του ημίσεως των μελών του Συμβουλίου
15 που μετείχαν στη συνεδρία.

20 Ως προς την ερμηνεία του όρου «παρίστανται και ψηφίζουν», που απαντάται στον Κ.3, ο κ. Αγγελίδης μας παρέπεμψε στην απόφαση **Σιαμπουρτή ν. Α.Η.Κ.** (Υπόθ. Αρ. 556/91 - 19/3/1993).

25 Είναι κοινά παραδεκτό ότι ο τρόπος λήψης αποφάσεων συλλογικού οργάνου, μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο νομοθετικής ή κανονιστικής ρύθμισης. Στην προκειμένη περίπτωση, το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι η λήψη αποφάσεων από το Συμβούλιο της Αρχής διέπεται από τον Κ.3(1), ο οποίος συναρτά την πλειοψηφία, όχι μόνο με τα μέλη του Συμβουλίου τα οποία παρίστανται στη συνεδρία, αλλά και με εκείνα τα οποία μετέχουν στη ψηφοφορία. Η ερμηνεία αυτή (του Κ.3(1)) αμφισβητείται από τον εφεσεύοντα. Αντίθετα, υποστηρίζεται από τους εφεσίβλητους.
30

35 Ο όρος «παρίστανται» στον Κ.3(1) συνδέει τη βούληση συλλογικού οργάνου, με τα μέλη του Συμβουλίου τα οποία μετέχουν στη συνεδρία κατά την οποία λαμβάνεται η απόφαση και όχι με το συνολικό αριθμό των μελών του Συμβουλίου.

40 Ο όρος «ψηφοφορία» υποδηλώνει συμμετοχή στην εκλογή. Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται και από τις πρόνοιες του Κ.3(2), οι οποίες προβλέπουν την καταγραφή των μελών τα οποία απέχουν της ψηφοφορίας.

Η πλειοψηφία των παρισταμένων και μετεχόντων στη ψηφοφορία μελών του Συμβουλίου επέλεξε, όπως ορθά διαπίστωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Ο δεύτερος λόγος αφορά τη σύσταση του Διευθυντή, η οποία προβλέπεται από τον Κ.23(4) των περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986, (Κ.Δ.Π. 291/86), ως στοιχείο κρίσεως των υποψηφίων για προαγωγή. Ο Διευθυντής υπέβαλε την ακόλουθη σύσταση:-

5

“Ο Διευθυντής Περιφέρειας Αμμοχώστου - Λάρνακας δηλώνει ότι κατά τη γνώμη του ο 8526 Γεώργιος Τάσσου είναι ένας από τους καλύτερους υπαλλήλους και υπερτερεί έναντι των άλλων υποψηφίων ως προς την πείρα, αξία και επίδοση. Τον θεωρεί ως τον πλέον κατάλληλο για προαγωγή στην πιο πάνω κενή θέση η οποία είναι στην Αποθήκη εφόσον και ο ίδιος εργάστηκε για πολλά χρόνια στην Κεντρική Αποθήκη, αν και είναι νεώτερος των άλλων δύο υποψηφίων στην υπηρεσία.”

10

15

Ο εφεσείων εισηγήθηκε ότι η σύσταση είναι τρωτή, γιατί:-

(α) έρχεται σε αντίθεση προς τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων,

20

(β) είναι αντινομική προς την επί μέρους αξιολόγηση των δύο υποψηφίων από το Διευθυντή ενώπιον της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής για Προαγωγές του Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού στο αρχικό στάδιο της ίδιας διαδικασίας επιλογής, και

25

(γ) επενέργησαν απαράδεκτοι παράγοντες στη διαμόρφωσή της, συγκεκριμένα η υπηρεσία του ενδιαφερομένου προσώπου στην Κεντρική Αποθήκη.

30

Τα υπηρεσιακά στοιχεία θέτουν τους δύο υποψήφιους σε ίση μοίρα, από την άποψη της αξίας, όπως αυτή επιμαρτυρείται από τα φύλλα αξιολόγησης, και τον εφεσείοντα να υπερέχει του ενδιαφερομένου προσώπου αισθητά σε αρχαιότητα (τεσσεράμισυ χρόνια). Κατά συνέπεια, η αποδιδόμενη στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπεροχή σε «πείρα, αξία και επίδοση» αντίκειται προς τα στοιχεία του φακέλου. Επίσης, η σύσταση του Διευθυντή δεν μπορεί ευχερώς να εναρμονιστεί με την επί μέρους αξιολόγηση των δύο υποψηφίων ενώπιον της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής. Το συμπέρασμα που εξάγεται από τις αξιολογήσεις αυτές, είναι ότι οι δύο υποψήφιοι ήταν εξίσου κατάλληλοι για προαγωγή. Μάλιστα, μπορεί να λεχθεί ότι ο εφεσείων υπερτερούσε, γιατί αποδίδονται σ' αυτόν, όχι, όμως, στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο, οργανωτικές και εποπτικές ικανότητες,

35

40

που αποτελούν προσόν για διορισμό στην επίμαχη θέση.

5 Είναι πρόδηλο ότι, στην υποβολή σύστασης για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, δόθηκε ιδιαίτερη σημασία στα καθήκοντα τα οποία του ανατέθηκαν από την Υπηρεσία στην Κεντρική Αποθήκη, στο πλαίσιο της υπηρεσίας του.

10 Οι αρχές της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν την ίση μεταχείριση των υποψηφίων για προαγωγή, αρχή η οποία απαιτεί την αξιολόγηση του κάθε υποψηφίου σύμφωνα με τα καθήκοντα τα οποία του ανατίθενται στο πλαίσιο του σχεδίου υπηρεσίας. Διαφορετικά, θα αφήνετο στη Διοίκηση να επαυξάνει τις πιθανότητες για προαγωγή υπαλλήλων που υπηρετούν στην ίδια θέση, ανάλογα με τα καθήκοντα τα οποία τους ανατίθενται - (βλ. 15 *Ioannides v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1089, 1095. *Δρουσιώτη ν. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου* - (Υπόθ. Αρ. 524/88 - 31/8/1990). *Στεφάνου ν. Δημοκρατίας* (Υπόθ. Αρ. 512/89 - 19/9/1990)).

20 Για τους λόγους που έχουμε εκθέσει, η σύσταση του Διευθυντή κρίνεται απαράδεκτη. Εφόσο η σύσταση του Διευθυντή προβλέπεται από τους σχετικούς Κανονισμούς ως στοιχείο κρίσεως, εξ αντικειμένου μείζονος σημασίας για την επιλογή του Συμβουλίου, και επενέργησε στη λήψη της επίδικης διοικητικής απόφασης, η απόφαση καθίσταται τρωτή και υποκείμενη σε ακύρωση.

25 Εφόσο η πλήρωση των θέσεων θα επανεξεταστεί, πρέπει να επιστήσουμε την προσοχή του Συμβουλίου ότι η εκδήλωση της βούλησης των μελών του Συμβουλίου, με τη μέθοδο της ψηφοφορίας, δεν τους απαλλάσσει από την υποχρέωση αιτιολόγησης της απόφασης, σύμφωνα με τους κανόνες της χρηστής διοίκησης - (βλ. *Ιωσηφίδου ν. Δήμου Λακατάμιας*, (Υπόθ. Αρ. 310/87 - 23/2/1989). *Αποστόλου ν. Συμβουλίου Υδατοπρομήθειας Λεμεσού*, (Υπόθ. Αρ. 319/87 - 20/1/1990). *Αντωνίου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου*, (Υπόθ. Αρ. 116/92 - 31/3/1993)).

35 Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.

40 Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται και η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Η επίδικη διοικητική απόφαση ακυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.